

History

Henry Kissinger and Foreign Policy of USA

David Gegechkori

Akaki Tsereteli State University
Kutaisi, Georgia
d.gegechkori@atsu.edu.ge

In each age, as law of nature, appears a country, which coming from own political interests, power, intellectual and moral stimulus regulates the whole system of international relations. In the XX century and in particular in second its half no country did manage to reach a significant and healthy influence upon the international relations as USA. Such success was reached due to statesmen of the country. H. Kissinger stands out among them. During eight years (1969-77) he was conducting the foreign policy of the state, creating out in life to world great policy. H. Kissinger was nominated as an advisor of the President on national security questions. The experience of such kind of politician will be helpful for Georgia, which has become now a part of the world big policy.

Keywords: Foreign Policy, Middle East, USSR, Disarmament.

In each age, as law of nature, appears a country, which coming from own political interests, power, intellectual and moral stimulus regulates the whole system of international relations. In the XX century and in particular in second its half no country did manage to reach a significant and healthy influence upon the international relations as USA. Such success was reached due to statesmen of the country. H. Kissinger stands out among them. During 8 years (1969-77) he was conducting the foreign policy of the state, creating out in life to world great policy.

H. Kissinger becomes the leader of USA outwardly political course in 1969, when the USA was losing a grip on international arena. The war in Vietnam was still going and carrying away with itself enormous amount of victims. Besides USA had complex relations with two greater countries of the world: USSR and China. USA gradually was losing spheres of influence in different regions of the world. In 1969, exactly in such condition H. Kissinger was nominated as an advisor of the President on national security questions, and in 1973 – USA state secretary.

H. Kissinger was trying to revive USA's former power on the international arena. He could brighten, being after the Vietnamese war in lump the foreign policy of country. It is possible to say that he is one of authorities, Henry Kissinger did all the best of recording USA power and peace in the world. His efforts were justified. Desired world was reached on the south east of Asia and on the Middle east. By the end

of 70s USA came to the head of world policy again.

There is an extensive literature about H. Kissinger in English. Many authors have devoted him monographs, where they were trying to study H. Kissinger's phenomenon.

In 1974 R. Blumenfeld had released a „H. Kissinger-Private and Public story.” The work researches a biography of H. Kissinger up to 1974. It's also come to notice the book of R. Morris „Henry Kissinger and American Foreign Policy”.

Two books: M. Golan „The Secret Conversation of Henry Kissinger. Step-by-Step Diplomacy in the Middle East” and E. Sheehan „The Arabs, Israelis and Kissinger”, are dedicated to Kissinger Middle East policy. To the relationships between USA and Vietnam is dedicated „America's longest war: 1950-75” by G. Herring.

We have to mention all the time of his political career H. Kissinger was trying to show the real face of Soviet Empire. That is why, it is difficult to find good words about him in Soviet historiography. Certain interest may cause „The Zigzags of American Foreign Policy” by Ovinikov, where author underlines the participation of H. Kissinger in military coup d'etat in Chile. Special thanks to two books „American Congress and Foreign Policy in 70-80th” by I. Ivanov and „American Senate and foreign policy in 1964-74” by E. Popova. Both brilliantly show the influence of American supreme legislative body on foreign policy.

In given books mostly are used English and Russian language sources: documents, official releases, memoirs, press and others. First of all we have to underline those papers, which were issued by H. Kissinger himself. He dedicated many works to US. foreign policy: „The moral foundation of foreign policy”, H. Kissinger tries to investigate the reasons, causing US. foreign policy crisis in 60s.

The real furor made memoirs of H. Kissinger, first part „White House Years”, released in 1979 and „Years of Upheaval”, 1982-second part.

Memoirs of Soviet statesmen of 70s also greatly helped us in question of understanding H. Kissinger full political portrait. A. Gromiko former minister of foreign affairs of the USSR gives high value to H. Kissinger as a politician.

Also our interest causes the documents of Congress-American supreme legislative body and bulletins of US. State Department, from where we learn real position of USA concerning one or another problem. Essential information for the theme we were taking from „Le Duc Tho-Kissingers negotiations in Paris”, issued in 1995 in Hanoi. The document shows the process of negotiations and establishing of peaceful agreement in Vietnam, which came to final on 27 January, 1973.

Alfred, Henry Kissinger was born on 27 May 1923 in Feurt, Bavaria, Germany in Hebrew family of Luis and Paula Kissingers.

In 1938 Kissingers left Germany to live in the USA. H. Kissinger took part in II world war. In 1943 he got the USA citizenship.

After II world war H. Kissinger continued study at Harvard University. He was head of Harvard University International Seminar. Being in Harvard, H. Kissinger was interested by well known politicians.

As a historian H. Kissinger showed himself splendidly in doctoral thesis. H. Kissinger understands excellently in processes of XIX century world history. This was period, when after striking Napoleon has got up a question of making peace on the Viennese congress Metternich and Castlereagh have presented a system of peace security, which brought peace to people of Europe.

H. Kissinger pays great attention to foreign policy of US, its past, present and future. In his memoirs he writes, that the USA like other countries faced the need realization that have great power, but it has limit.

The knowledge and experience gained by H. Kissinger during his activity he summed in fundamental paper „Diplomacy” (1994). Beginning from the first half XVII century author finishes his paper up to 90s of XX century.

We can say H. Kissinger is an outstanding politician of the XX century. During his political career he was studying the history of diplomacy for the purpose of its applying in present. Exactly this knowledge and experience helped him to achieve unbelievable result in world diplomacy.

R. Nixon won in President Elections in 1968. He needed to have a person, who would be able to create new foreign policy of the USA, which help the state to overcome crisis. And in 1969 he H. Kissinger was nominated as an advisor of the President on national security questions.

USA faced 3 main problems:

I. **War in Vietnam:** the peaceful solving of the problem was in sphere of the USA political interests and would provide the prestige of the USA as peace defender.

In 1954 according the decision of Geneva Conference Vietnam was divided into 2 parts: Northern Vietnam – communist state and Southern Vietnam – anticommunist state. The border of 2 states went on 17 parallel. With the help of the USSR the Northern Vietnam tried to form red regime in the Southern part of Vietnam. This obliged the USA to enter this process and defend his satellite from the red aggression.

The result of this process was the beginning of war in Vietnam in 1964. The USA began to bomb the territory of the North Vietnam. But the USA as it hoped, could not finish this war in short time. To 1968 the USA could not have determined foreign policy, that was only the policy of Vietnam. The domestic situation of the USA was greatly influenced by the USA's foreign policy or Vietnam policy (Herring 1988: 78)

The demonstrations against the very war increased in the USA day after day. H. Kissinger appeared to the president as a rescuer. H. Kissinger began to organize peaceful negotiation with the representative of the government of the Northern Vietnam Le Duc Tho. At first time he decided to use secret meetings with the representative of the government of the Northern Vietnam. The first such a kind of meeting held on 4 August, 1969 in Paris at the house of H. Kissinger's friend-Senten (Kissinger 1979: 123). It was the beginning of those multimode negotiations, which finished on 27 January, 1973 in Paris by peaceful agreement between the USA and Vietnam. According to this agreement the war in Vietnam came to its end.

It was the benefit of H. Kissinger and the top of it was the Nobel Prize (1973) for efforts contributing to the peace.

The fact that the USA managed to restore diplomatic relations with China played immense role in finishing the Vietnam war.

The diplomatic relations between the USA and China ceased after the revolution of 1949. Twenty years later American administration managed to restore these diplomatic relations. H. Kissinger played a great role in this action, for this purpose he used „Tringular Diplomacy”: which foresaw to create a tringular of the USA-USSR-China in which the function of China was balancing the forces (Blumenfeld 1974: 84).

One of the first public hints of improved US.-China relations came on April 6, 1971, when the American Ping-pong team, in Japan for the 31st World Table Tennis Championship, received a surprise invitation from their Chinese colleagues for an all-expense paid visit to the People's Republic. Time magazine called it “The ping heard round the world” (Blumenfeld R. 1974:102) On April 10, nine players, four officials, and two spouses stepped across a bridge from Hong Kong to the Chinese mainland, ushering in an era of „Ping-Pong diplomacy”. They were the first group of Americans allowed into China since the Communist takeover in 1949.

Ping-Pong was „an apt metaphor for the relations between Washington and Peking” noted a Time reporter (Morris 1974: 74), as each nation signalled, in turn, its openness to change. Despite the public warming trend, Nixon and Kissinger decided to keep their back-channel negotiations with China to themselves. It was not until July 15, after Kissinger's secret mission to Beijing, that Nixon announced that he, too, would make the journey the following year, as the first American president to visit China (Kissinger 1979: 145) After the Kissinger's secret visit in China, this country came back in the U.N. where the representative of China was the allie of the USA China rebuplic, which was created in 1949, in Taiwan by the help of USA.

President R. Nixon visited the People's Republic of China in February 21 to February 28 1972. In 28 February both sides signed „Shanghai Communiqué.”

The leaders of the People's Republic of China and United States of America found

it beneficial to have this opportunity after so many years without contact to present candidly to one another their views on a variety of issues. They reviewed the international situation in which important changes and great upheavals are taking place and expounded their respective positions and attitudes.

The two sides reviewed the long-standing serious disputes between China and the USA. The China's side reaffirmed its position. The Taiwan question is the crucial question obstructing the normalization of relations between China and the US. The government of China is the sole legal government of China: Taiwan is a province of China which has long been returned to the motherland. The USA side declared: the USA acknowledges that all Chinese on either sides of the Taiwan strait maintain there is but one China and that Taiwan is part of China.

The two sides expressed the hope that the gains achieved during this visit would open up new prospects for the relations between the two countries.

The USA used disagreement between the allies of North Vietnam (USSR and China) and USA restored the diplomatic relations with China and the latter one began passing the interests of the USA in the South-East Asia.

II. The problem of Disarmament and Relations with the USSR. The community appreciated negatively the foreign policy of the USA, which meant „Cold War Policy”. R. Nixon and H. Kissinger decided to change this course and began to carry out negotiations with the USSR on question of weapons disarming.

In Washington, at the „Piere” hotel the USA side underlined several important points of future negotiations, by which was established the position of the USA in the negotiations with the USSR (Kissinger 1982: 56) They were fooling: 1. The principle of concreteness; 2. The principle of restraint; 3. The principle of linkage.

The greased result of the process of Disarmament was the convocation of „Security and Collaboration in Europe”, which was held in Helsinki and finished on August 1, 1975 by accepting of the final document. According of this document there were announced 10 main principles which were the base of peace in Europe.

This policy of disarmament creates in Europe comparatively peaceful zone but in spite of all efforts the opposition of the USSR to the USA was still in force. The opposition between two camps outgrew to the „Counties of the third world”. Parallel to the policy of disarmament carried by the USA in different regions of the world, the USSR felt itself in the global encirclement: from the West – NATO, from the East – coalition of the USA-China-Japan, non-stable position in the Middle East. Exactly the breaking out of this encirclement was the real reason of the USSR's aggression to Afghanistan in 1979 (Kissinger 1994: 785).

As a result of administration of R. Nixon's policy of disarmament was the USSR's strategic arms sharp limitation. Also the USA partly got ready for the danger which was coming from the USSR. This policy was also the base of further cooperation be-

tween the West and East in question of Nuclear Weapons disarmament, and which was successfully finished by the administration of R. Reagan in eighties.

III. The Middle East Conflict. Because big reserves of oil, this region has a great importance to the USA. The USA considers this region as the sphere of opposition interests between the USA and USSR.

In 1967 Israel began war against Syria, Egypt, and Jordan and conquered their territories on Sinai peninsula. The territory conquered by Israel was twice bigger than Israel.

In 1970 R. Nixon and H. Kissinger developed the conception of “adjusting partly the problems of the Middle East”. The purpose of the problem was the following: To divide this big problem into several little problems. This would help to solve the above mentioned problem more simply. It was decided to organize the negotiations between Arabia and Israel negotiation by the USA’s mediation and USSR’s ignoring. Exactly during these negotiations H. Kissinger was using “Shuttle Diplomacy” (Golan 1976: 63). The sense of this USA said no to usual negotiations, state Secretary permanently was travelling between Tel-Aviv and capitals of Arabian states and was meeting with the leaders of these countries. The purpose of these meetings was the pressure, of course in a secret way. the main aim of H. Kissinger was also to assure Arabs that the USA has all rights to solve this conflict and only the USA could pressure on Israel in 1967. For realizing this diplomacy was spending more time in the Middle East than in Washington. Americans were joking: “He (H. Kissinger) manages US. state department from his own plane or from the hotel “King David” in Jerusalem” (Sheehan 1976: 174).

The result of the policy was separation of Egypt from United front of Arabs. In 1976 the president of Egypt A. Sadat ignored the agreement between Egypt and USSR and took the orientation to the USA. A. Sadat was the first from the leaders of Arabian countries who officially announced the right of Israel’s existence as a state. The USA could sit down on the table of negotiations Hebrew and Arabs together. This was the great victory of H. Kissinger’s diplomacy.

H. Kissinger excellently carried out into life the policy of the USA on all three directions. Due to his political activity he played an important role in conversation of the peace in Hard 70-th on 4 January, 1977 sent in resignation, but he did not leave political life. White House still applies to him to get advises in solving different questions.

“There are politicians whose names are not remembered after their leaving from policy. H. Kissinger is kind of politicians who are creating a big policy and have not left from it. Because his country and all the world needs him” – (Blumenfeld 1974:

დ. გეგეჭკორი

185). this is the characterisation H. Kissinger characteristic given by the ex-American politicians.

H. Kissinger-an outstanding politician of the XX century. He carried out the foreign policy of the USA during 8 years. In his country he was called the president of American Foreign Policy.

The experience of such kind of politician will be helpful for Georgia, which has become now a part of the world big policy.

References

Blumenfeld 1974: Blumenfeld R. „H. Kissinger-Private and Public story.” N.Y. 1974.

Golan 1976: Golan M. „The Secret Conversation of Henry Kissinger. Step-by-Step Diplomacy in the Middle East” N.Y. 1976.

Herring 1988: Herring G. „America’s Longest War: 1950-75” N.Y. 1988.

Kissinger 1979: Kissinger H. „White House Years”, N.Y. 1979.

Kissinger 1982: Kissinger H. „Years of Upheaval”, N.Y. 1982.

Kissinger 1994: Kissinger H. n., „Diplomacy”, N.Y. 1994.

Morris 1974: Morris R. „Henry Kissinger and American Foreign Policy”. N.Y. 1974.

Sheehan 1976: Sheehan E. „The Arabs, Israelis and Kissinger” N.Y. 1976

ისტორია

ჰენრი კისინჯერი და აშშ – ს საგარეო პოლიტიკა

დავით გეგეჭკორი

აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი
ქუთაისი, საქართველო
d.gegeckori@atsu.edu.ge

ყოველ საუკუნეში, როდესაც ბუნების კანონის შესაბამისად, ჩნდება ქვეყანა, რომელიც საკუთარი პოლიტიკური ინტერესებით, ძალაუფლებით და ინტელექტუალური საშუალებებით არეგულირებს საერთაშორისო ურთიერთობათა მთლიან სისტემას. XX საუკუნეში და განსაკუთრებით მის მეორე ნახევარში, ვერცერთმა ქვეყანამ ვერ მოახერხა ისეთი მნიშვნელოვანი გავლენის მოხდენა საერთაშორისო ურთიერთობებზე, როგორც ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა. ასეთი წარმატების მიღწევა ამ ქვეყნის პოლიტიკური მოღვაწეების დამსახურებაა. მათ შორის გამოირჩევა ჰ. კისინჯერი, რომელიც 8 წლის განმავლობაში (1969-77) ხელმძღვანელობდა ამერიკის საგარეო პოლიტიკას და ქმნიდა მსოფლიოს დიდ პოლიტიკას. ჰ. კისინჯერი - XX საუკუნის გამოჩენილი პოლიტიკური მოღვაწეა. ის რვა წლის განმავლობაში ხელმძღვანელობდა აშშ – ს საგარეო პოლიტიკას.

მას ამერიკის საგარეო პოლიტიკის პრეზიდენტს უწოდებდნენ. ამგვარი პოლიტიკოსის გამოცდილება სასარგებლო იქნება საქართველოსთვის, რომელიც ახლა გახდა მსოფლიოს დიდი პოლიტიკის ნაწილი.

საკვანძო სიტყვები: საგარეო პოლიტიკა, ახლო აღმოსავლეთი, სსრკ, განიარაღება.

ყოველ საუკუნეში, როდესაც ბუნების კანონის შესაბამისად, ჩნდება ქვეყანა, რომელიც საკუთარი პოლიტიკური ინტერესებით, ძალაუფლებით და ინტელექტუალური საშუალებებით არეგულირებს საერთაშორისო ურთიერთობათა მთლიან სისტემას. XX საუკუნეში და განსაკუთრებით მის მეორე ნახევარში, ვერცერთმა ქვეყანამ ვერ მოახერხა ისეთი მნიშვნელოვანი გავლენის მოხდენა საერთაშორისო ურთიერთობებზე, როგორც ამერიკის შეერთებულმა შტატებმა. ასეთი წარმატების მიღწევა ამ ქვეყნის პოლიტიკური მოღვაწეების დამსახურებაა. მათ შორის გამოირჩევა ჰ. კისინჯერი, რომელიც 8 წლის განმავლობაში (1969-77) ხელმძღვანელობდა ამერიკის საგარეო პოლიტიკას, ქმნიდა მსოფლიოს დიდ პოლიტიკას.

ჰ. კისინჯერი აშშ – ს საგარეო პოლიტიკის ლიდერი გახდა 1969 წელს, როდესაც აშშ საერთაშორისო ასპარეზზე კარგავდა ძალაუფლებას და გავლენის სფეროებს. მძვინვარებდა ვიეტნამის ომი, გარდა ამისა, აშშ-ს გართულებული ქონდა ურთიერთობები მსოფლიოს ორ დიდ ქვეყანასთან: სსრკ და ჩინეთი. 1969 წელს, სწორედ ამ სიტუაციაში ჰ. კისინჯერი დაინიშნა პრეზიდენტის მრჩეველად ეროვნული უსაფრთხოების საკითხებში, ხოლო 1973 წელს - კი გახდა აშშ-ს სახელმწიფო მდივანი.

ჰ. კისინჯერი ცდილობდა აღედგინა აშშ-ს ძალაუფლება საერთაშორისო ასპარეზზე. მან შეეძლო ვიეტნამის ომის დასრულების შემდეგ აღედგინა ქვეყნის პრესტიჟი. ჰენრი კისინჯერმა ყველაფერი გააკეთა იმისთვის, რომ ამერიკა კვლავ დაბრუნებულიყო მსოფლიო პოლიტიკის ოლიმპზე.

ალფრედ, ჰენრი კისინჯერი დაიბადა 1923 წლის 27 მაისს, ქალაქ ფიურტში, ბავარიაში, გერმანიაში, ლუისა და პაულა კისინჯერების ებრაულ ოჯახში.

1938 წელს კისინჯერმა დატოვა გერმანია და საცხოვრებლად აშშ-ში გადავიდა საცხოვრებლად. 1943 წელს მან მიიღო აშშ-ს მოქალაქეობა. ჰენრი კისინჯერი 1969 წელს დაინიშნა პრეზიდენტის მრჩეველად ეროვნული უსაფრთხოების საკითხებში, აშშ წინაშე იდგა სამი უმწვავესი პრობლემა.

I. ვიეტნამის ომი. ამ ომმა საგრძნობლად შეარყია ამერიკის როგორც მშვიდობის დამცველის პრესტიჟი 1954 წელს ჟენევის კონფერენციის გადაწყვეტილებით ვიეტნამი დაიყო ორ ნაწილად: ჩრდილოეთ ვიეტნამი - კომუნისტური სახელმწიფო და სამხრეთ ვიეტნამი - ანტიკომუნისტური სახელმწიფო. 2 სახელმწიფოს საზღვარი მე-17 პარალელზე გადიოდა. სსრ კავშირის დახმარებით ჩრდილოეთ ვიეტნამი ცდილობდა სამხრეთის

დ. გეგეჭორი

გაწითლებას.

საომარი მოქმედებები ოფიციალურად 1965 წელს დაიწყო. აშშ-მ დაიწყო ჩრდილოეთ ვიეტნამის ტერიტორიის დაბომბვა. მაგრამ ამერიკამ ვერ შეძლო ომის მოკლე დროში დასრულება, როგორც იმედოვნებდა, 1968 წლამდე აშშ-ს საგარეო პოლიტიკა არ ქონდა ეს იყო ვიეტნამის პოლიტიკა.

3. კისინჯერმა დაიწყო მშვიდობიანი მოლაპარაკებების ორგანიზება ჩრდილოეთ ვიეტნამის მთავრობის წარმომადგენელ ლი დაქ ფოსთან. პირველად მან გადაწყვიტა ფარული შეხვედრების გამოყენება ჩრდილოეთ ვიეტნამის მთავრობის წარმომადგენელთან. პირველი ასეთი სახის შეხვედრა 1969 წლის 4 აგვისტოს გაიმართა პარიზში, 3. კისინჯერის მეგობრის - სენტენის სახლში. ეს იყო დიდი მოლაპარაკებების დასაწყისი, რომელიც დასრულდა 1973 წლის 27 იანვარს პარიზში აშშ-სა და ვიეტნამს შორის მშვიდობიანი შეთანხმებით. ამ შეთანხმების თანახმად, ვიეტნამში ომი დასრულდა. ჰენრი კისინჯერმა კი ნობელის პრემია მიიღო მშვიდობის დარგში.

გარდა ამისა შეერთებულმა შტატებმა მოახერხა დიპლომატიური ურთიერთობების აღდგენა ჩინეთთან, რამაც გადაწყვეტი როლი ვიეტნამის ომის დასრულების საქმეში.

აშშ-სა და ჩინეთს შორის დიპლომატიური ურთიერთობა შეწყდა 1949 წლის რევოლუციის შემდეგ. ოცი წლის შემდეგ ამერიკის ადმინისტრაციამ შეძლო ამ დიპლომატიური ურთიერთობების აღდგენა. ამაში ლომის წვლილი კისინჯერს მიუძღოდა. ამისათვის მან გამოიყენა „სამკუთხა დიპლომატია“ რომელიც ითვალისწინებდა აშშ – სსრკ – ჩინეთის სამკუთხედის შექმნას, ამ სამკუთხედში ჩინეთს ძალთა ბალანსის ფუნქცია უნდა შეესრულებინა.

1972 წელს პრეზიდენტი რ. ნიქსონი პირველად ეწვია ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკას 28 თებერვალს ორივე მხარემ ხელი მოაწერა "შანხაის კომუნიკეს", რომლითაც დაიწყო ამ ორ სახელმწიფოს შორის დიპლომატიური ურთიერთობების აღდგენის პროცესი.

II. განიარაღების პრობლემა და სსრკ-სთან ურთიერთობა. რ. ნიქსონმა და 3. კისინჯერმა გადაწყვიტეს ცივი ომის კურსის შეცვლა და დაიწყეს მოლაპარაკებები სსრკ-სთან განიარაღების საკითხზე.

განიარაღების მოლაპარაკებების ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი შედეგი იყო "უსაფრთხოებისა და თანამშრომლობის პროცესის დაწყება ევროპაში" რომელიც 1975 წლის 1 აგვისტოს დასრულდა ჰელსინკის აქტით. ამ დოკუმენტის თანახმად გამოცხადდა 10 ძირითადი პრინციპი, რომლებიც ევროპაში მშვიდობის საფუძველი უნდა გამხდარიყო.

მსოფლიოს სხვადასხვა რეგიონში აშშ-ს მიერ მიერ წარმოებული პოლიტიკის შედეგად სსრკ-მა თავი გლობალურ ალყაში იგრძნო: დასავლეთიდან - ნატო, აღმოსავლეთიდან - აშშ-ჩინეთი-იაპონიის კოალიცია, შერყეული პოზიციები

ახლო აღმოსავლეთში. ზუსტად ამ გარემოცვის გარღვევა იყო 1979 წელს სსრ კავშირის აგრესიის ნამდვილი მიზეზი ავღანეთში.

რ. ნიქსონის განიარაღების პოლიტიკის მთავარი შედეგი იყო სსრკ-ს სტრატეგიული შეიარაღების მკვეთრი შეზღუდვა. ნიქსონ-კისინჯერის ტანდემმა საფუძველი ჩაუყარეს საბჭოთა კავშირის დაშლას და რომელიც წარმატებით გააგრძელა რ. რეიგანის ადმინისტრაციამ და დაასრულა ბუშის ადმინისტრაციამ 1991 წელს.

III. ახლო აღმოსავლეთის კონფლიქტი.

ნავთობის დიდი მარაგის გამო ამ რეგიონს დიდი მნიშვნელობა აქვს აშშ-სთვის. აშშ ამ რეგიონს განიხილავდა, როგორც აშშ-ს და სსრკ-ს შორის დაპირისპირების აქტიურ სფეროს.

1967 წელს ისრაელმა დაიწყო ომი სირიის, ეგვიპტესა და იორდანის წინააღმდეგ და დაიპყრო მათი ტერიტორიები სინაის ნახევარკუნძულზე. ისრაელის მიერ დაპყრობილი ტერიტორია ორჯერ დიდი იყო ვიდრე ისრაელი.

1970 წელს რ. ნიქსონმა და ჰ. კისინჯერმა შეიმუშავეს კონცეფცია რომლის თანახმადაც ეს დიდი პრობლემა რამდენიმე პატარა პრობლემად დაეყოთ. ეს კი ხელს შეუწყობდა შემოთხსენებული პრობლემის უფრო მარტივად მოგვარებას. გადაწყდა, რომ დაეწყოთ მოლაპარაკებები არაბულ სახელმწიფოებსა და ისრაელს შორის აშშ – ს შუამავლობით და სსრკ – ს უგულბელებით. ზუსტად ამ მოლაპარაკებების დროს, ჰ. კისინჯერი იყენებდა "Shuttle Diplomacy", მაქოს დიპლომატიას. აშშ-მ უარი თქვა ჩვეულებრივ მოლაპარაკებებზე. სახელმწიფო მდივანი მუდმივად მოგზაურობდა თელ-ავივსა და არაბული სახელმწიფოების დედაქალაქებს შორის და ხვდებოდა ამ ქვეყნების ლიდერებს. შეხვედრების მიზანი იყო ზეწოლა, ზეწოლის საშუალებად უნდა გამოეყენებინა ნებისმიერი მეთოდი და თან უნდა დაერწმუნებინა არაბები, რომ აშშ-ს ქონდა ამ კონფლიქტის მოგვარების ყველა გასაღები. მაქოს დიპლომატიის განსახორციელებლად ჰენრი კისინჯერი უფროს მეტ დროს ატარებდა ახლო აღმოსავლეთში ვიდრე ვაშინგტონში. ამერიკელები ხუმრობდნენ: "ის (ჰ. კისინჯერი) აშშ-ს სახელმწიფო დეპარტამენტს მართავს საკუთარი თვითმფრინავიდან ან იერუსალიმის სასტუმრო "მეფე დავითიდან".

სწორედ მაქოს დიპლომატიის შედეგი იყო ის რომ ამერიკამ შეძლო ეგვიპტის არაბთა გაერთიანებული ფრონტისაგან გამიჯვნა. 1976 წელს ეგვიპტის პრეზიდენტმა საადატმა უგულბელებით ეგვიპტესა და სსრკ-ს შორის გაფორმებული ხელშეკრულება და ორიენტაცია ამერიკისაკენ აიღო. ა. სადატი პირველი იყო არაბული ქვეყნების ლიდერებისგან, რომელმაც ოფიციალურად აღიარა ისრაელი, როგორც სახელმწიფო. აშშ-ს შეეძლო ებრაელები და არაბები მოლაპარაკებების მაგიდასთან დაესვა. ეს იყო ჰ. კისინჯერის დიპლომატიის უდიდესი გამარჯვება.

დ. გეგეჭორი

ჰ. კისინჯერმა შესანიშნავად გაართვა თავი სამივე პრობლემას. 1977 წლის 4 იანვარს მან დატოვა თანამდებობა, მაგრამ მას არ დატოვებია პოლიტიკური ცხოვრება. თეთრი სახლი კვლავაც მიმართავს მას რჩევებისათვის.

ჰ. კისინჯერი - XX საუკუნის გამოჩენილი პოლიტიკური მოღვაწეა. ის 8 წლის განმავლობაში ხელმძღვანელობდა აშშ – ს საგარეო პოლიტიკა. მას ამერიკის საგარეო პოლიტიკის პრეზიდენტს უწოდებდნენ.

ამგვარი პოლიტიკოსის გამოცდილება სასარგებლო იქნება საქართველოსთვის, რომელიც ახლა გახდა მსოფლიოს დიდი პოლიტიკის ნაწილი.